

V Cicle de poemes comentats

Jacint Verdaguer | Miquel Martí i Pol

PLUS ULTRA

*Estello, fai-te clara
car cerque moun camin.*

Allà dellà de l'espai he vist somriure una estrella perduda en lo front del cel com espiga en temps de sega, com al pregon de l'afrau una efímera lluernà.	5
—Estrelleta —jo li he dit—, de la mar cerúlea gemma, de les flors de l'alt verger series tu la darrera?	10
—No só la darrera, no, no só més que una llanterna de la porta del jardí que creies tu la frontera.	15
És sols lo començament lo que prenies per terme. L'univers és infinit pertot acaba i comença, i ençà, enllà, amunt i avall, la immensitat és oberta	20
i a on tu veus lo desert eixams de mons formiguegen. Dels camins de l'infinit són los mons la polsinera que puja i baixa a sos peus quan Jehovà s'hi passeja.	25